

та пакъ се прѣдаде на театритѣ и на панигиристѣ (тържествата), а отъ Еллада тамъ бѣха отишли до три хиляди Дионисийски занаятчий или лицемѣрци на театритѣ. Случи се обаче, въ онѣзи дни Ифестионъ да се разболе отъ огница. А като бѣше младъ и военненъ, за то не можя да пази диета, защото шомъ докторъ Главка бѣше си отишелъ на театрътъ, тогазъ Ифестионъ като седна за закуска, та изяде единъ цѣлъ печенъ петелъ, и испи една голѣма чаша съ вино, тутакси прѣмрѣ Ифестионъ и слѣдъ малко умрѣ. Заради това приключение Александръ се оскърби твърдѣ много и стана като изуменъ, и извѣднѣжъ заповѣда щото всичкитѣ коние и мулета да ги стригатъ въ знакъ на скърбъ (споредъ обичайтъ на Перситѣ), и на градоветѣ заповѣда да носятъ знакътъ за жалба, а за неспособнийтъ докторъ заръча да го распнатъ ¹. Заповѣда още да прѣстанъ за доста врѣме и всякое музикално орудие, догдѣто щѣло да дойди прорицание отъ богътъ Аммона, койго заповѣда да почитатъ и да жертвуватъ на Ифестиона, както за единъ отъ юнацитѣ. А за да се утеши Александръ употрѣби воюванието като начинъ на лозъ и да гони хората, тѣй щото истрѣби единъ разбойнически народъ, нареченъ Кассеитѣ, който се намираше между Персія и Мидия. Това обаче, истрѣбление се нарече надгробната жертва на Ифестиона.

1) Аррианъ сумнява се дали е било истинно колкото за това-